Ч. 110. Четвер 3 червня (21 мая) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї. — Положене в Туреччині. — Заведене примусової войскової служби в Анґлії.

Перше засїдане парляменту по Зелених сьвятах відбуде ся — як звістно, завтра, дня 3. червня о 10 год. рано. На его дневний порядок умістила президия: 1) перше читане правительственних предложень про підвисшене податку від горівки і пива і санацию краєвих фінансів; 2) звіт комісиї для посольскої незайманости в справі видачі пос. Ед. Странского берненьскому судови; 3) звіт економічної комісиї про ухвалу палати панів в справі всесьвітного почтового союза, заснованого в Римі дня 26. мая 1906 р. та 4) розправу над непотвердженими ще доси виборами до державної ради з 1907 р.

Точки уміщені президиєю можуть стати предметом нарад тілько тоді, як на дневнім порядку не буде вже ніякого наглого внесеня. І як раз тепер буде мусїла палата полагодити нагле внесене пос. Шустершица в справі босаньского банку, котрий вже тілько клопоту наробив кабінетови бар. Бінерта.

На засїданю виконного комітету німецких партий, котре відбуло ся в присутности міністра-земляка др. Шрайнера, обговорювано також начерк, який мав предложити др. Векерле Короні для розвязки угорскої кризи м. и. через установлене митової лїнії по 1917 р. Одноводушно признано, що такі умови можуть бути порішені лише при співучасти австрийского парляменту а не его головою, як то стало ся на пр. в справі рільничого банку. З огляду на те порішено передати правительству пропамятне письмо з відповідним застереженем.

„Slavische Korresp.“ доносить, що в понедїлок та ві второк відбуде ся в Оломунци перший конґрес ческо-славяньских орґанізаций антисемітскої партиї. На конґрес той прибудуть делеґати з Морави, Шлеска і Долїшної Австриї та польскі і словіньскі посли.

Відновленій турецкій державі під правлїнем молодотурків все ще грозить велика небезпечність і пре з двох сторін, в Альбанії і в Азиї. Особливо в послїдній положене дуже грізне, тим більше, що не лише людність, але навіть тамошне войско не узнає нового правительства і нового султана. В Азиї на перший плян вибиває ся расова ворожнеча Турків і Арабів, а що Араби суть в більшости, тому нарікають они, що Турки, яких є 6 мілїонів, мають в парляменті 140 представників, між тим 16 мілїонів Арабів має їх лише 40.

В Дамаску не хотять войска зложити присяги новому султанови; в Адані панує вправдї спокій, бо є там досить сильна европейска залога, але мимо того може там прийти до заворушень, коли молодотурки не згодять ся завести там автономію. Того однак молодотурки не хотять з огляду на те, що мало би оно вплив на Македонію і Альбанію, а тоді з держави вивязала-б ся федерация народів. Положене грізне також в провінциї Ємен і в месопотамскім Ірак Арабі. В Ємені мають молодотурки 20.000 войска, мають вислати ще 22.000, але з огляду на те, що в разї повстаня не була би то війна правильна через будову терену, отже треба би там властиво 100.000-ної армії. Араби грозять, що звернуть ся о опіку до якоїсь чужої держави (очивидно Анґлії), коли Туреччина не згодить ся надати їм автономію. Анґлія вже від давна острить собі зуби на провінцию Ємен, отже від неї залежить богато, який оборот возьме справа в Арабії.

Палата льордів в Анґлії заявила ся в засаді за введенем загальної обовязкової войскової служби. Наради над тою реформою в подробицях відбудуть ся в липни, а основою їх буде проєкт маршалка льорда Робертса. Він жадає слїдуючої реформи у войску: кождий

---

1)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

1.

З Бреми до Ню-Йорку. — Місто Брема і Бремергавен. — На найбільшім пароплаві. — Жите в межипокладї. — В машиновім пересїку найбільшого пароплава.

Чого я їхав до Америки, спитаєте може? — Шукати щастя і красшої долі, як богато инших так само робить, щоби опісля переконати ся, що всюди добре, де нас нема. А коли комусь пощастило ся, то нехай Богу за то подякує; я не міг якось нїгде з тим щастем стрінути ся, якого шукав. За то побачив я сьвіт і людий та переконав ся, що справдешного щастя треба в самім собі шукати, а поза собою хиба лиш прожитку і вигоди. Та не о тім постановив я тут поговорити, а о моїй подорожи по Америці і розповісти про то, що чув та видів на власні очи; може то комусь бодай на стілько придасть ся, що его цікавість буде заспокоєна і він бодай в такий спосіб зможе пізнати далекий сьвіт і его людий.

Не буду тут розповідати, як я заїхав з Праги до Бреми і кілько разів мусів пересїдати ся на німецких зелїзницях, а зачну відразу від Бреми, того міста, що друге по Гамбурзї вивозить найбільше наших людий в сьвіт за очи, а від котрого по правдї зачалась моя подорож по Америці.

Брема то красне і порядно удержане місто. Оно по Гамбурзї найбільше портове місто в Німеччині, а початки его сягають аж до 782 р., коли то оно було лиш малим сільцем. Істория сего міста цікава і поучаюча; она показує, як свободолюбиві і сьвідомі люди уміють серед всяких обставин удержати свою независимість.

Місто Брема, положене над рікою Везерою, недалеко єї устя, творить, бачите, зі своєю найблизшою охрестностию окрему, независиму державу з републиканьским ладом. Що Брема належить нині до німецкого цїсарства, то їй зовсім нїчого не вадить, бо она задержала вповні свою независимість, а вся державна власть спочиває в руках горожан і вибираного ними сенату. Сенат складає ся з 16 вибираних на цїле жите членів, з котрих 10 мусять бути правниками, а 3 купцями. Сенат вибирає зпоміж себе що 2 роки одного посадника (бурмістра) на 4 роки і длятого єсть завсїгди двох посадників, з котрих кождий буває рік президентом сенату. Горожани вибирають що 6 лїт 150 своїх заступників, з котрих що три роки половина уступає. До сеї репрезентациї вибирають: учені 14 своїх заступників, купцї 42, ремісники 22, прочі горожани міста 44, місто Веґезак 4, Бремергафен 8, а села 16 заступників. Державна управа спочиває в руках сенату, а замість міністерств як в инших державах, суть тут установлені комісиї. Так н. пр. єсть „комісия для справ заграничних“, „комісия для справ просьвітних“ і т. д. Бремска держава висилає до спільного німецкого парляменту одного посла, а в 1890 р. вислала була навіть социяльного демократа Брунса, з чого видко, що навіть социялїстам добре з державним ладом в Бремі. Двайцять сільских громад творять окремий округ для себе і вибирають собі окружну раду, зложену з 28 членів і виділ окружний з 7 членів.

Місто Брема лежить по обох боках ріки Везери, по правім боцї більше, старе місто, по лївім нове. Що особливо зараз на перший погляд впадає в очи, то велика чистота, яка могла би бути взірцем для наших міст. Середина міста має старосьвітский вигляд; улиці тут вузкі і криві а доми старосьвітскі з причілками; они по найбільшій части служать за контори і склади. Подальше від середини міста і на передмістях стоять серед зелених огородів хороші двірки, віллї, обчислені по найбільшій части на мешкане лиш одної родини. Суть також і каменицї по найбільшій части на один поверх, але чиншевих касарень на два і більше поверхів, обчислених на визиск людий працї, тут майже зовсім нема і в сім лежить головна характеристика міста.

Руху торговельного в серединї міста майже не видко, хиба трохи на торговици і на площи званій Домсгоф повисше ратуша. Зато слїдно всюди вигоду і заживочність. Навіть ті маси робітників, що на полудне виходять з пристані, виглядають якось статочнїйше і з

анґлійский підданий Зединеного Королівства належить до армії від 19 до 39 року житя. Войскове образоване, то є служба в чинній армії має тревати 4 роки, то є від 18 до 22 вглядно від 20 до 24 року житя. Першого року служба для піхоти має тревати 4 місяці, для кінноти і артилериї 6 місяців. В слідуючих трех роках вояки будуть поликувані на 14-дневні вправи в стріляню і т. д. Мимо тої реформи, яка буде імовірно ухвалена, не стане Анґлія мілітарною державою, але заведе у себе, подібно як Швайцария, систему міліції.

Новинки.

Львів, дня 2-го червня 1909

— Перенесеня. Президия краєвої Дирекциї скарбу перенесла комісаря скарбу Богуслава Ясеньского з адміністрациї податків у Львові до відділу податкового старостства в Бережанах, а концписта скарбу Ів. Максимовича з відділу податкового старостства в Дрогобичи до відділу податкового старостства в Живци.

— Церковна вистава. В павільоні штуки на повиставовій площі отворено в суботу виставу церковних річий. Протекторат над виставою приняли всі три львівскі архієпископи.

— Заходом філії львів. Тов. ґімн. „Сокіл" в Бережанах відіграє аматорский кружок в неділю, дня 6 червня 1909 р. в салі „Надії" в Бережанах драму дра Івана Франка в V діях п. з. „Украдене щастє". Початок о годині 7·30 вечером. Чистий дохід призначений на будову Сокільні в Бережанах. Злітайтесь отже Соколи та Сокілки зі всіх сторін та приносіть цеголки на своє гнїздочко, нехай і в нас сповнить ся пословиця: „Лучша своя хата, як чужа палата". Гаразд! — Старшина.

— Огонь. На однім з передмість Тисьмениці вибух сими днями огонь і згоріли 2 доми і стайня. Замітне то, що в тих домах мешкали три родини, котрі так ворогували з собою, що мали дня 28 мая ставати в тамошнім суді повітовім. Єсть підозріне, що хтось з них підпалив стайню, з котрої огонь перенїс ся на доми. Міска сторожа пожарна угасила небавком, що прийшло їй тим лекше, що попри погорівші будинки пливе ріка і не було під ту пору вітру.

— Дрібні вісти. Дня 16 с. м. відбудуть ся надзвичайні загальні збори Тов-а „Клюбу Русинок"; на порядку дневнім стоять: справа розвязаня товариства і справа передачі майна. — Український клюб в Киеві устроює дня 6 с. м. прогульку на могилу Шевченка коло Канева. — Касацийна розправа М. Січиньского відбуде ся у Відни дня 21 червня с. р. о 10 год. рано. — Зґублено два векслї на 6000 К і на 300 К, виставлені з датою 12 червня, а один на 8730 К, виставлений з датою 22 червня; всї заосмотрені стампілїєю купецкого заведеня сьв. Анни у Львові. — П. Агата Марковска зґубила на гетманьских валах золотий годинник з ланцушком, вартости 100 К, а п. Ольга Домбровзїцка зґубила дві книжочки каси ощадности одну на 18 К, а другу на 213 К. — П. М. Терлецка скочила вчера по полудни так нещасливо з трамваю підчас їзди, що зломила собі праву руку. — Наколесник Фр. Влодомерж їхав вчера вечером на колесі так неосторожно, що наїхав на ул. Зиблікевича на І. Борака кадета 80 п. п., котрий упав на землю і потовк ся.

— Дарунок для київскої „Просьвіти". Покійна українська писателька Мария Марко Вовчок перед своєю смертию записала той хутір, де она прожила свої останні дні, на користь якої небудь просьвітної української інституциї. Чоловік покійниці, д. М. Лобач, порадившись з деякими українськими діячами, виконуючи волю своєї покійної дружини, сповістив сими днями київску „Просьвіту", що він передає хутір Марка Вовчка у власність українського товариства „Просьвіта" у Київі, заснованого в память Т. Шевченка. Одинокою умовою при сьому д. Лобач ставить ту вимогу, що могилу похованої тут письменниці товариство мусить доглядати і удержувати так само, як се робить тепер сам він. Хутор Марка Вовчка займає 600 квадр. сяж. землї за 4 верстви від м. Нальчика (Терскої области) в чудовій гірскій околиці, куди на літо приїздять люди, стомлені, слабі на серце та на всякі грудні хороби лїчити ся цілющим гірским воздухом. На сім хуторі року 1906 засаджено сад овочевий (до 60 деревин) та всякі декоративні ростини, поставлено два будинки з цегли, сараї, погріб і т. п. Опоряджене всеї садиби коштувало до 3000 карб. Але вартість цїлого хутора значно більша і згодом запевно все зростатиме, бо м. Нальчик з кождим роком набуває все більше значіня, як кліматична гірска місцевість.

— З весіля до арешту. Служниця Антонїя Зубковичівна покинула перед кількома днями службу у купця Зільберфельда а минувшої недїлї повінчала ся з зарібником Семеном Коробієм. Фризиєрка, котра чесала панну молоду, пізнала, що она має на собі сорочку своєї ґаздині і дала тій знати, а ґаздиня знов зажадала помочи поліциї, котра зробивши ревізию у „паньства молодих", знайшла у них більше біля вкраденого у п. Зільберфельдової. Позаяк вже давнійше пропадали Зільберфельдовій всілякі річи, то підозріне впало тепер на Зубковичівну а поліция забрала обоє „паньство молоді" до арешту.

— Коломийскі розбишаки. В дальшій розправі переслухано вчера яко сьвідка насамперед директора рускої ґімназиї п. Софрона Недїльского. Він зізнав під присягою і сказав, що Кир. Буковиский був в І. кл. польской ґімназиї, відтак перейшов до ІІ. кл. рускої ґімназиї, учив ся зле, не заплатив шкільної оплати і мусів виступити, відтак здав іспит до ІІІ кл. і при слабій пильности переходив з кляси до кляси аж до V. кл. В сїй клясі записав ся яко приватист, але іспитів не здавав, его поведенє в бурсі і на улици було зле, перепав і перестав ходити до школи, не був навіть приватистом, бо від лютого 1907 зовсїм до школи не належить. Дроздовский прийшов з Тернополя в 1904 до ІІ кл., де мав на оба курси трійку і длятого его з тамошної ґімназиї виключили. В Коломиї аж до V. кл. учив ся досить добре а в тій клясі занедбав ся і не міг бути клясифікований. По доповняючім іспиті перейшов до VІ. кл., в І. курсі мав злу клясу а в ІІ. курсі ходив лиш кілька недїль до школи.

Проф. Евг. Козакевич зізнав, що Буковский був злим учеником, лямпартом; его товариші розповідали, що він бив ся з своїм батьком. — Проф Чайківский, директор приватної семінариї учительскої, застеріг ся против того, мов би обжаловані крім Гомика були учениками тоїже семінариї. Гомик був на ІІ семінариї, відповідав добре і не показував по собі своїх злих прикмет.

Найприкрійше вражіне зробили зізнаня сьвідка Івана Гомика, директора школи і батька обжалованого, котрий дрожачим голосом і серед плачу зізнавав під присягою яко сьвідок не яко батько, що син его, коли мав 7 літ, захорував у Львові на шкарлятину і був в шпиталі а звідтам вийшов зовсїм змінений, стратив гумор і темперамент, з ушний ему текло, слух і память мав притуплені. Яко дитина не перебирав в компанї і втікав з дому, перед 5 роками відшукав его аж по довшім часі в Ста-

---

лиця здоровійше як деинде і видко по них, що їм тут добре веде ся. Мимоволї нагадали ся тут менї наші робітники з пожовклими та позападаними лицями і в дрантивім одїню, котрих спроваджують аґенти від нас до великих осередків промислових, щоби за помочию тих нуждарів обнижати платню місцевим робітникам, і тото жіноцтво, що вийшовши на заробітки, деморалїзує ся до крайности змушене від понедїлка до суботи ночувати в суміш по найпослїднїйших норах.

Справдешний рух торговельний можна в Бремі побачити аж в пристані і довкола неї. Тут стоїть множество великих і малих суден, привязаних линвами до доків одно коло другого, та виладовують всїлякого рода товари, особливо же теакове дерево. Величезні крани, що витягають товари з кораблїв та переносять їх на беріг, скриплять та дзвонять безчастанно ланцухами. Тут можна побіч суден найновійшої конструкциї побачити ще й такі старі судна, як н. пр. корабель „Фіделїюс", котрий, як то нам пояснив один капітан корабельний, їздить вже яких вісїмдесять лїт до східної Індиї.

Вертаючи з пристанї, поступили ми до так званої „моряцкої господи", хорошої і чисто виглядаючої гостинниці низшого степеня, до котрої заходять моряки.

Ми застали чистий льокаль з накритими білими обрусами столами. Небавком явила ся господиня і спитала, чи хочемо обідати як звичайно, чи може „екстра". Памятаючи на то, що в дорозї треба ощадно обходити ся з грішми, постановили ми обідати як звичайно. Нам принесено величезну вазу, повну бараболяної зупи з фасолею, яка вистала би й для вісьмох людий а до того так само величезний кусень ковбаси. Ми присїли ся до того, бо наволочившись по місті, були таки добре зголоднїли, та й не зле нам також смакувало, але мушу таки признати ся моїм читачам: перший і послїдний раз я так обідав, бо до такого моряцкого обіду треба мати й моряцкий жолудок. Кусень знаменитого сира і дві склянки пива доповнили нам обильний обід, за котрий ми заплатили кождий за себе по 74 феників (около 85 сотиків). Брема, бачите, дешеве місто та й взагалї в Німеччинї можна за малі гроші навіть в ліпших реставрациях добре попоїсти.

Про красу Бреми і її займавости не буду богато розписувати ся, бо в дорозї до Америки годі було всему приглянути ся. Але таки треба згадати бодай про великий і красний ратуш збудований в роках 1405/10, та славну его винну пивницю а відтак і про соборну церков (Німцї кажуть „дом"), котрої будова розпочалась була ще 1044 р. а котра єсть 103 м. довга, 40 м. широка а 31 м. висока. Та й під сею церковю єсть славна пивниця, але вже не винна лиш одовяна. Обі згадані пивниці доповняли ся колись взаїмно, бо хто провинив ся у винній, той вандрував до одовяної, котра колись в давних часах служила за криміная. Крім тих має Брема ще богато иньших хороших будинків, а деякі площі суть украшені паматниками славних або заслужених для міста людий. Обі части міста сполучають через ріку три великі мости, через один з котрих переходить і зелїзниця а через котрий вільно і піхотинцям переходити. Наконець єсть за містом великий „міщаньский парк" а в серединї міста на давних кріпостних валах пороблено прекрасні огороди.

Три річи впали менї в Бремі особливо в очи: незвичайно велике число „готелїв", крамів з циґарами і брак кабарень, з котрих я в Бремі лиш одну видів. За то на кождій улици видко по кілька готелїв. Менї казали і я таки перекомав ся о тім, що богато капітанів корабельних, котрі пішли у відставку, з браку відповідного занятя або щоби мати якийсь побічний заробок, отвирають малі гостинниці, котрі всї мають загальну назву „готелїв". Капітани не встидають ся такого занятя і можна нераз навіть на вивісках тих готелїв побачити напись: „Готель капітана того а того". В тих готелях можна знайти добре і догідне а не дороге приміщене, мимо того, що задля великого їх числа, гостий в них мало. Комусь могло би може дивно бути, що корабельні капітани беруть ся до такого занятя а се пояснюе ся в дуже простий спосіб: майже всї капітани на кораблях ведуть кухню у власнім заряді і длятого суть заразом і реставраторами а коли підуть у відставку і не мають вже ніякого дїла з кораблями, то чіпають ся ще кухні і стають властителями „готелїв".

Заморский тютюн в листках і циґара творять в Бремі важний артикул торговельний. Фабриканти циґар платять 45 феників мита за фунт а за то мають право виробляти тютюн і циґара та їх проданати. Тим займає ся богато тисячів людий. Фабрикат єсть дешевий і знаменитий. Крами і вистави тютюнові суть дуже елеґантні і за 4 до 5 феників можна дістати знамените циґаро.

(Дальше буде).

виславові, а одного разу втік з дому і через дві неділі жив з того, що ловив рибу в Пруті. Поведене его було взірцеве, доки аж не познакомив ся з Букоемским.

Розправу відрочено опісля аж до 4 год., а відтак промавляв прокуратор і оборонці.

Всячина
для науки і забави.

— **Памятник для Адама.** Тілько всіляким, більше і менше заслуженим людем ставлять памятники, а нікому ще не прийшло на гадку поставити памятник найбільше заслуженому на сьвіті чоловікови, нашому праотцеви Адамови, від котрого преці всі походимо і як би не він, то і нас би не було. На щасте знайшов ся преці якийсь чоловік, котрий не забув о тім і так виратував все людство від ганьби невдячности, чим заслужив і собі не лиш на честь і славу, але також на якийсь безсмертний памятник. Єсть ним очевидно не хто инший, як лиш Американець, будівничий Джон Браді, котрій має свій двірок під містом Бальтіморе і там проживає. Довго довго думав він над тим, якай би поставити Адамови памятник, аж наконець прийшов до того переконаня, що найвідповіднійший був би для праотця Адама памятник в виді великого обеліска з сонічним годинником і написию: „Sic transit gloria mundi". (Так минає слава сьвіта). Друга напись має розповідати кождому прохожому, що сей памятник виставлений его праотцеви. Мені — так каже Браді — не може то помістити ся в голові, длячого би ми не мали і Адамови поставити памятника. То правда, що майже всі люди стогнуть і нарікають, але все таки раді з того, що жиють. Була то преці велика заслуга Адама, що він став першим чоловіком. Як ж тяжкі часи перебував він, заким наконець прийшла Ева!

Але Браді рішучо противить ся тому, щоби й Еві ставити памятник. Вірте мені — каже Браді — що щось такого ніколи мені до голови не прийде. — Джон Браді може й має в тім якусь свою причину, але не хоче о ній нічого сказати.

— **Дитина з одним оком серед чола.** Стародавні Греки розповідали собі про якихсь велитів з одним оком на чолі або т. зв. кікльопів, що десь там сиділи під землею в огнистих горах. Хто колись учив ся про тих кікльопів або чув що про них, міг собі погадати, що то неможливо, щоби були такі люди; а однак природа, як показує ся, вироджує й такі чудовища. Баварскі ґазети доносять, що в однім селі коло Деґґендорф якась тамошна селянка привела на сьвіт дитину, котра мала лиш одно око серед чола. В тім місци, де у людий бувають звичайно очи, видко було очні ямини, але они були зовсім зарослі скіркою. За то кікльопске око на середині чола було зовсім правильно збудоване і добре розвинене, як звичайне людске око. Дитина однак зараз по народженю померла а трупа віддано до анатомічного музея в Монахові.

— **Турецкі приповідки.** Малий камінь може набити велику ґулю.

Дурний приятель наробить більше шкоди, як розумний ворог.

Кричи „Мід! мід!" кілько хочеш, а в роті тобі від того не буде солодко.

Хто шукає приятеля без хиби, той ніякого не знайде.

Їж і пий зі своїми приятелями, але інтересу не роби з ними жіякого.

Чоловік чоловіка оциганить, але лиш раз.

Трудно тягнути вовка за уха.

Годі нести два гарбузи під одною пахою.

Щоби спокійно жити, треба би бути сліпим, глухим і німим.

Все, що даєш, мусиш при собі носити.

Одною каплею меду звабиш більше мух як цілою бочкою оцту.

Дурний носить своє серце на язиці, розумний держить язик в серци.

Добре вино і красна женщина то дві миленькі отруї.

Всяку подію, що зворушає до сльоз, супроводжає друга, що зворушає до сьміху.

Хоч би твій ворог був лиш так маленький, як мурашка, то нехай тобі здає ся, що він так великий як слонь.

Жінка то або щасте або руїна якогось дому.

Навіть і того, що все знає, нераз одурять.

Хто над всім плаче, той небавком виплаче собі очи.

З розмови учить ся чоловік більше як з читаня.

Приятель варт більше як свояк.

Є більше невидимих як видимих річий

Хто їздить найманим конем, той не часто їздить.

Не вір білости его турбана, він праний милом взятим на борг.

Смерть то чорний верблюд, що клякає перед кождими дверми.

Коли ідеш до сліпого в гостину, то замкни очи.

Хоч язик не має костий а все таки він кости торощить.

Серце то дитина: сподіває ся того, чого бажає.

Телеґрами.

Відень 2 червня. Fremdenblatt пише, що вчера в Міністерстві скарбу відбула ся конференция, присьвячена ситуациї яку витворили переговори галицких інтересентів нафтових з американьским товариством нафтовим. Розбирано всілякі способи, котрими можна би відповідно зарадити критичним відносинам на поли краевого промислу нафтового.

Тебріс 2 червня. Турецкий консул заявив офіцияльно, що Салар-хан знаходить ся під протекторатом турецкого правительства.

Солунь 2 червня. Заперечують тут чутку розпущену одною з берлиньских ґазет, мов би султана Абдул-Гаміда вивезено до якогось арабского села.

Константинополь 2 червня. Французким амбасадором в Петербурзі іменований Люй а амбасадором в Константинополи Бонпар.

Константинополь 2 червня. До „Moniteur d'Orient" доносять із Солуня, що молодотурецкий комітет переносить знов туди свій осідок.

Новочеркаск 2 червня. На одну із стаций Єкатериньскої зелізниці напали узброєні розбишаки, убили шефа стациї, а его жінку зранили. Відтак зрабували з каси готівку 1000 рублів і втекли.

Петербург 2 червня. Зачувати, що остаточно вже постановлено намірену від давна будову 4 панцирників. Будова має відбувати ся під управою англійских офіцирів.

Господарство, промисл і торговля

Ціна збіжа у Львові.

дня 2 червня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	14·—	до	14·40
Жито	9·70	до	10·—
Овес	9·30	до	9·60
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварняк	8·50	до	9·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	12·—	до	14·—
Вика	13·—	до	14·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	70·—	до	85·—
Тимотка	34·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).